

Framtidig tjenestetilbud innen pleie og omsorg i en storkommune

Struktur:

I en framtidig storkommune vil tjenestene i all hovedsak videreføres og bli gitt i den enkelte kommune som i dag, for eksempel hjemmetjenester, hjemmesykepleie, sykehjem, boliger med heldøgns omsorg og dagtilbud. Endringer vil være ønskelig innen spesialiserte tiltak og små fagområder for eksempel innen demensomsorg, psykiske lidelser, psykisk utviklingshemmede, og rehabilitering. Dette vil gi en større faglig robusthet, og gjøre storkommunen bedre i stand til å møte fremtidens utfordringer. (se tabell 1)

TJENESTER	DESENTRALISERT	SENTRALISERT
- Forvaltning/koordinering		X
- Hjemmesykepleie	X	
- Hjemmetjenester	X	
- Bolig med heldøgns omsorg	X	X v/spesialiserte tiltak
- Korttidsplasser, avlastning,	X	X
- Rehabilitering, KAD,		X Tilbud kan opprettes i fellesskap
- Dagtilbud	X	X for unge demente, innen psykisk helse
- Spesialiserte tiltak innen ulike fagområder		X forsterkede enheter innen feks demens, personer med nedsatt funksjonsevne, psykisk helse. Atferdsproblematikk
- Tilrettelagte tjenester for personer med nedsatt funksjonsevne	X	
- Ambulante team		X
- BPA	X utøvelse desentralisert	X organisering sentralt
- Støttekontakt		X
- Hjelpemidler	X	X
- Fysio/ergo	x	X
- Kjøkken og vaskeritjenester	X Mottaks/postkjøkken	X Hovedkjøkken og hovedvaskeri (egen drift eller anbud)
- IKT /støtte funksjoner	X, superbrukere og lokal kompetanse	X

Tabell 1: Oversikt over tjenestetilbud pleie og omsorg

Desentralisert: tjenesten gis i alle kommuner.

Sentralisert: tjenesten eller administrering av tjenesten er samlet ett sted

Endringer vil også være aktuelle innen administrative funksjoner. Kommunene er ulikt organisert innen pleie og omsorgstjenesten i dag. Det vil kreve en mer omfattende utredning å utvikle en ny organisering av tjenesten. Vi vil peke på at man kan styrke sektortenkning eller helhetstenkning ved valg av organisering.

Avstand i organisasjonen mellom beslutningstakere og ansatte kan bli større i en storkommune

Kvalitet:

- Samlokalisering av «små tilbud» vil gjøre enhetene mer faglig og økonomisk robuste. Spesialisering vil gi bedre kvalitet.
 - Større enheter vil gi bedre muligheter til å forberede og tilrettelegge for nye utfordringer, og ha kapasitet til å styrke arbeid med kompetanseutvikling og internkontroll. (for eksempel slik REKS fungerer i dag innen kompetanseutvikling)
 - Fagpersonell kan benyttes på tvers, en får mulighet til større fagmiljøer og kompetansen i regionen kan utnyttes bedre. Når de formelle skillene mellom kommunene blir borte, gir det mulighet for å skape felles læringsarenaer og erfaringsutveksling.
 - Økt grad av helhetstenkning
 - Prosjekt og utviklingsarbeid blir lettere å drive når flere enheter og personale kan trekkes inn. Kompetanse og kapasitet på prosjektsøknader vil styrkes
 - En stor kommune er sterkere i et samarbeid med helseforetak og høyskoler.
 - En storkommune blir en attraktiv samarbeidspart i forskning og prosjekter for høyskole/universitet/NTNU.
 - Rekruttering av fagpersonell kan bli bedre ved at det tilbys flere arbeidssteder og større fagmiljøer samt tilknytning til forskning.
- Utvikling, nytenkning og implementering i en stor kommune kan både bli en utfordring og en mulighet

Myndighetsutøvelse:

- Skal kommunen ta korrekte og rettferdige avgjørelser, krever det at det er kunnskap om fagfeltet og relevant lovgiving hos saksbehandlere og ledere. Både kompetanse, kapasitet og habilitet er viktige områder å ivareta. En storkommune vil lettere kunne ivareta disse områdene enn småkommuner.
 - En storkommune vil fordre at det blir arbeidet med å finne et felles ståsted for tildeling av tjenester. Dette vil innebære både kriterier for tildeling, men også felles kultur og verdibakgrunn. Delegeringsreglementet vil være felles og vil innebære endringer for noen.
 - Myndighetsutøvelsen bør skje fra en egen enhet for forvaltning og koordinering. Denne bør ha felles administrasjon og overordnet ledelse, men samtidig ha lokal tilknytning for å nyttiggjøre seg lokalkunnskap. Viktig med nærhet til bruker og god kjennskap til tjenestene. Myndighet må være delegert til flere, men felles retningslinjer og samarbeid for å opprettholde felles skjønn/forståelse vil være viktig.
- Større avstand mellom øverste ledelse og operativt nivå vil fordre gode kommunikasjonslinjer.

Administrasjon:

- For de fleste tjenester er det ikke grunn til å forvente økonomiske innsparinger, men driftsmessige gevinster med mulighet for økt kapasitet og kvalitet. Med andre ord vil tjenestene kunne styrkes på en mer kostnadseffektiv måte enn det den enkelte kommune vil ha anledning til på egen hånd.
 - Tjenestene skal ytes også i fremtiden, eventuell effektivisering vil kunne ligge i rasjonalisering og samlokalisering av driften.
 - Med nye reformer, utfordringer og forventninger om effektivisering av offentlig sektor må en ny kommune satse på tjenesteinnovasjon.
 - Daglig ledelse bør være i nærhet av tjenesten.
 - En felles enhet ivaretar planarbeid, strategitenkning, personalstøtte og økonomistøtte. Dette vil gi muligheter for mer spesialisering, og også gi mulighet for å styrke utviklingsarbeid.
- En større kommune kan føre til økt byråkrati.

Særskilte forhold:

- Storkommunen må ha **ett** fagsystem innen de enkelte fagfelt. Dette vil innebære en endring for noen siden alle ikke har samme fagsystem i dag. Det samme vil gjelde andre typer elektroniske løsninger som blir benyttet, for eksempel ressursstyringssystem, kvalitetssystem, system for individuell plan, mm.

06.01.16

Leder: Randi Marta Berg, Søndre Land kommune
Medlemmer: Heidi K Hagebakken, Gjøvik kommune
Trine Kløvrud, Vestre Toten kommune
Svein Tore Amlie, Østre Toten kommune